

בשעה

ידיעות קיבוץ הזורע
כ"ו בשבט תשע"ו (6) 5.2.2016

חוגגים 80 בהזורע-
אור תנועה וצליל בוואדי

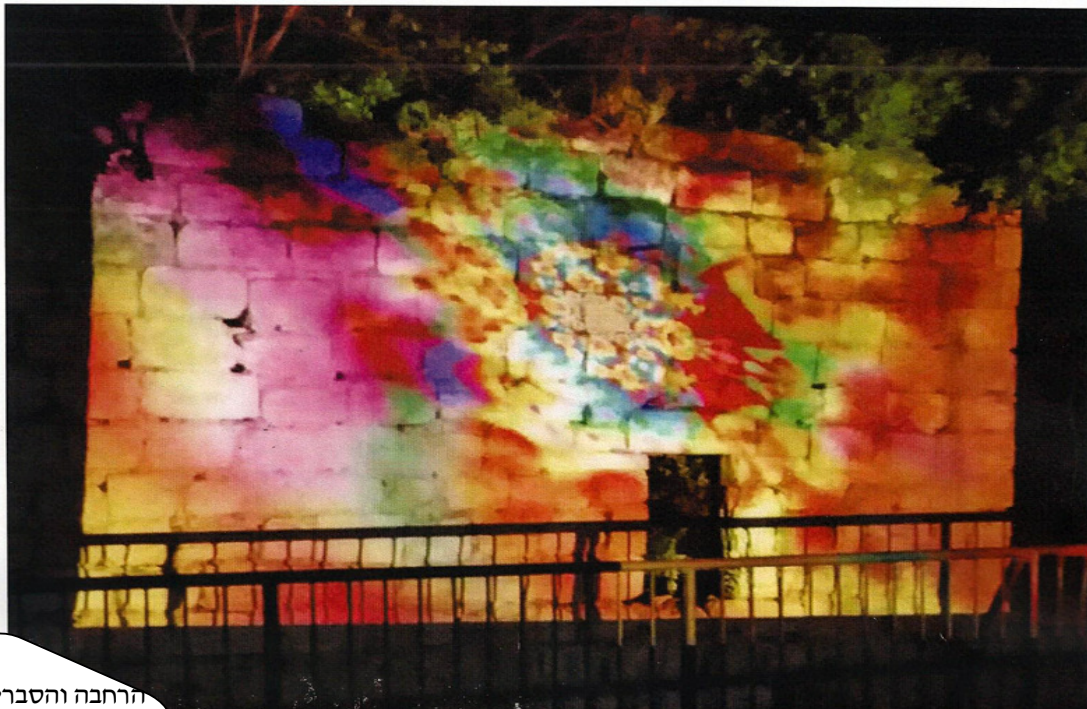
5.2.2016

18:00-2 1:00

המסלול המומלץ: ללכת בשביל בין שיכון ואדי עליון לתחתון עד בית אלישע כהן, זו התחנה הראשונה, להמשיך עד הטחנה, לחצות את הוואדי, להמשיך לכיוון הגשר האירי, לחצות את הגשר, לחצות את גשר אילנה מיכאלי ז"ל, אחרי שהות בבית התה, לחצות חזרה ולעקוף את בית אליאנה אלינגר (אמא של ראו) לחצות את גשר גן חצב, להמשיך בצמוד לביתה של פרלה, לכיוון גשר משק ילדים-כדאי לעלות על הגשר, להמשיך לכיוון גשר אמנון פלד, ומשם לאורך השביל המסומן- לכיוון המועדון.

ראו גם את מפת המיציגים.

בילוי מהנה

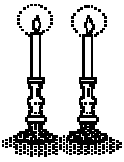
הרחבה והסברים
עמי' 11-12

השלישון ז'כ

תמונת השבוע
עצבונות תרבות
לצרכו של הרצו
ממלכות אומות הצדק
חט ה-80 להצדק
ועוד על 16 השבוע
הרצאה חשובה
הוצעה
ברכות
אילן - עם סיום שנות עבודת
השתתפות באגף
סיפורו של בית
הקדוה הסדר הביור הוא עוצבן
השתתפות באגף
כנס חלוקת מאמנות
אירוע ריבוי עממי עבור ניתוח להצלת חיים
נר נשמה
זוח מרוב

ענת פלום ועבודת 16

עדכוני תרבות לינואר – פברואר – מרץ

✓ בערב שבת, 5.2.16 – מיצג אור ועליל ומיים – טיול חווייתי לאורך הואדי שבסיומו בית קפה מפנק, מוזיקה והנאות נוספות.

✓ ביום שישי, 12.2.16 תתקיים אזכרה לדודי, אדי ועומר מנחם. 12.00 – אזכרה בבית הקברות.

12.30 – טקס חלוקת מלגות על שם דודי, אדי ועומר מנחם, במועדון.

✓ בערב שבת, 19.2.16 – **אהבה בת 80** – ערב פתיחת חגיגות ה – 80 להזורע, בשעה 21.00 באולם.

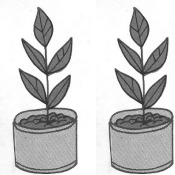
✓ בערב שבת, 4.3.16, בשעה 21.00 בחדה"א הקטן: רינת גליקו במופע המרתק "מסיכות".

✓ בערב שבת, 11.3.16, "שיר ליל שבת" – דודו זכאי וחברים. המופע של מועצה אזורית מגידו, בתשלום.

✓ ביום חמישי, 17.3.16, בשעה 20.30 נשמע את הראל סטנטון בהרצאה "שריפת חזיות ושריפת אלמנות" לכבוד יום האישה הבינלאומי.

✓ ביום שישי, 18.3.16, מירוץ ניווט לזכר ארז הרפז.
חורף חמים וגשום לכולנו,

ענת

ט"ו בשבט ט"ו בשבט חג היום לגן!!!

אכן היה לנו חג!

בשבת, 30.1.16, ניטע בוסתן מגוון ליד אולם הספורט של ביי"ס פלגים.

משפחות רבות הגיעו, נטעו עצים, השתעשעו במסלול חבלים מאתגר ונהנו מאוכל, מעשי ידיהם של בני הנעורים וכמובן, ממוזיקה טובה. באותה שעה פשטו ילדי המרחב על הקיבוץ ותלו על העצים תיבות קינון לעטלפים.

על האירוע המוצלח הזה מגיעות כל התודות לרן סולומון ולצוות הנוי שסייע בידו, לחן מענית, ניב סלע, אורי חץ, שחף דור וציון, שיחד עם רן ארגנו ובצעו את האירוע כולו.

לכולם – כל הכבוד!!! (תמונות בעמ' 13-14)

**בית הזורע, אבל על מותו של חברנו ברצו (אברהם לוי),
כ"ב בשבט תשע"ו 1.2.2016**

**תנחומינו לחנה, לבנות רבקה ודלית, ולבני משפחותיהן,
קרובים וידידים. איתכם בצערכם.**

**יהי זכרו ברוך
בית הזורע**

ברצו – אברהם לוי

ברצו נולד ב-30.7.1932 בסרייבו ביוגוסלביה לצדוק ורבקה. השם **ברצו** שפירושו 'אח קטן' שזכה לו מיד בהיוולדו בהיותו האח הקטן ללונה (לבנה), נשאר שמו מאז ולתמיד. שנות חייו הראשונות עברו בנעימים בביתם המוקף עצי פרי, בשכונה מעורבת שבה בני כל הדתות חיו בשלום ובהרמוניה זה עם זה.

ב-1939 כשעלו הנאצים לשלטון מהר מאד חברו פאשיסטים מקומיים, האוסטטים, לשיתוף פעולה עם הנאצים. אלו נודעו באכזריותם היתרה לעומת הנאצים. הקימו מחנות ריכוז אליהם נלקחו יהודי יוגוסלביה.

ב-1941 נלקח ברצו שהיה אז רק בן 9 יחד עם אמו, אחותו ואחיו הפעוט לאחד מאותם מחנות ריכוז, מחנה ג'קובו. שם נכלאו בתנאי צפיפות קשים ביותר מאות נשים וילדים. אביו של ברצו שהיה איש מכונאי רכבות נשאר בסרייבו. ברצו ולבנה הוברחו מהמחנה בעזרת עגלון שהיה מביא לחם בארגזים גדולים, למחנה מידי בוקר.

כשהילדים עבדו בניקוי ערימות הסלק שהובאו למחנה כחלק מהתפריט, עבר לידם העגלון, סימן לברצו ולבנה לקפוץ פנימה לתוך ארגזי העץ הגדולים. הם כמובן לא הספיקו להיפרד מאמם.

בעיר אוסייק הקרובה, אספה אותם משפחה יהודית שהמחתרת המקומית ארגנה, עד שגם לשם התחילו להגיע האקציות.

בינתיים נוצר קשר עם אביהם שנשאר בסרייבו והוא שיחד אישה מוסלמית שנסעה עם תעודות מזוייפות עבורם והביאה אותם חזרה הביתה. עד סוף המלחמה לא עזבו את הבית והסתתרו בעליית הגג, כל פעם שהגיעו האוסטטים לבדוק בבית. אמו רבקה ואחיו דויד הקטן שנשארו במחנה הריכוז הועברו יחד עם עוד כ-2500 כלואים אחרים למחנה השמדה ולא שרדו. ✍️

עם תום המלחמה, הלך ברצו ללמוד בבי"ס מקצועי מסגרות ומכונאות. אחרי מלחמת השחרור, בשנת 1948 עלתה המשפחה הקטנה לארץ. ברצו הצטרף לקבוצת נוער יוגוסלבית שהגיעה להזורע. כשקבוצה זו התפזרה כאשר ההורים התחילו להשתקע ולהסתדר בחר ברצו שלא לחזור הביתה אל אביו שנישא מחדש בינתיים, והצטרף כאן בהזורע לקבוצת העוגן, על אף שהיה קצת מבוגר מהם נקשרה נפשו איתם בחברות שנמשכה מעל ל-65 שנים. את חנה פגש כאשר קבוצת נוער מקיבוץ מענית הגיעה להזורע כדי להתאחד עם קבוצת העוגן לטובת השלמה לקיבוץ גבעת עוז, לפי הנחיות מח' החברה של הקבוץ הארצי. שניהם התגייסו לנח"ל וב-1.4.1954 נישאו חנה וברצו, ועל זה כתב מרדכי תל צור בעיתון 'בשער' "זאת לא בדיחה".

חנה וברצו חיו ביחד בהזורע 64 שנים.

ברצו אהובי ויקירי,

העצים והפרחים שכה אהבת לנטוע, להשריש ולשתול, בוכים גם הם עכשיו יחד איתי.

אתמול, 1 פברואר, היה יום מקסים, ואני הצעתי לך שניקח את הקלנועית ונעשה סיבוב, ואולי תלך כמה צעדים ברגל ואני אלווה אותך, ואח"כ נתחלף, אתה אלך קצת ואתה תיסע לידי, אבל אתה לא הגבת בכלל, ואולי לעצמך אמרת "היא לא יודעת כמה אני מרגיש לא טוב".

וישבת בחוץ על הכורסא ליד חממת הצמחים שלך, ב-2 בצהריים הצעתי לך כוס תה, אמרת לי "אני הולך עכשיו לישון".

אלו היו המילים האחרונות ששמעתי ממך. כשקמתי מהמיטה, אתה לא היית לידי. חשבתי שאתה עדיין במקלחת, אבל מצאתי אותך על הספה. לא איתנו כבר.

אמרת לנו שלום לעולם, בלי לסבול יותר מידי. בבית שלך שאהבת וטיפחת.

ברצו יקר, קשה לי לסכם 64 שנים של ידידות, חברות, אהבה וחיי נישואים. אהבתי אותך והייתי נאמנה לך מרגע שנפגשנו כשהייתי בת 17, ולנצח. חיינו בקיבוץ, לא מתוך הכרח, אלא מתוך בחירה מוחלטת בחיי השיתוף בקיבוץ, גם כאשר היו זמנים קשים. ✍️

שנינו היינו אכפתניקים, מעורבים בכל מלאכת הקיבוץ.
היו לנו חיי משפחה עשירים. כשהיינו צעירים יותר, לפני שהרגליים בגדו בנו, טיילנו ברחבי הארץ,
עם הילדים והנכדים. נסענו לחו"ל, ביחד ראינו עולם.
כל מה שתכננו, עשינו.

תמיד חשבתי שנגיע לבת מצווה של דניאל, הנינה הראשונה שלנו. בת של מיכל, נכדה של רבקה.
עוד 4 נינים הביאו לנו הנכדים. עוד בת למיכל וינר, ו-3 בנים לעופר ודגנית.
הנכדים והנינים, כולם ביחד הביאו לנו, יחד עם הרבה בלאגן ורעש, גם הרבה אושר ושמחה.

לפני שבועיים חגגנו במסעדה יום הולדת 24 לדורון, שדלית קראה לו על שם בנו, דורון, שנפטר
כשהיה תינוק בן חצי שנה.
חגגנו גם את שחרורה של סתיו מהצבא, וקלואי הנכדה הצעירה שלנו שעדיין בצבא, ואני בקשת
ואיחלתי, שנגיע לראות גם מהם נינים.

אפשר לעשות תוכניות, אבל לא בהכל אפשר לשלוט, והחיים עושים את שלהם.
אני אולי אגיע לזה, אבל אתה קלקלת את התוכניות שעשיתי עבור שנינו.
אנחנו אוהבים אותך ונפרדים ממך בכאב ובצער, עם נחמה קטנה, שלא סבלת.

היה שלום אהובי, חברי לחיים.

הבנות, רבקה, דלית ואני, מניחות על קברך 84 גרברות. פרח שכל אהבת לגדל.
פרח לכל שנה במניין שנותיך.

אבא יקר, אבא אהוב,
סבא אהוב ומופלא, חמוד, חביב, אוהב את כולם ללא גבולות,

לצלול טלפון בערבו של יום... אבא נפטר....

לא! זה לא יכול להיות, לא יתכן! ככה... מה פתאם?...

עוד לא הספקנו הכל.. עוד לא אמרנו... לא עשינו.. צריך עוד להיפגש בארוחות הערב המשותפות,
כולנו יחד, ולהחליף חוויות וריגושים, ומה קורה... ואיך אתם? ואיך הילדים?... ואיך כולם? ...
והכוונה לכולם...

לעופר נכדך הבכור שכה אהבת, של רבקה, מיכלי הנכדה השנייה מרבקה,
דורון הנכד השלישי, הבכור של דלית, סתוי הילדה הנהדרת השנייה של דלית, ולקלואי הנכדה
השובבה, השלישית מדלית.

זכינו, זכינו. אבא עשיר בכל נימי נפשו, אוהב טבע, אדמה, פרחים, עצים, נוף....

ולצלם, לצלם ולצלם. ולתעד כל דבר וכל אחד... כל הזמן... בכל מקום ובכל רגע במצלמה 📷

שכה אהבת והיתה חלק בלתי נפרד ממך...
אוהב דגים וציפורים ובעלי חיים, וטיולים, ולחרוש את הארץ עם נכדיך ואיתנו.
זכית אבא יקר ליהנות ולשמוח בחתונות שניים מנכדיך, וזכינו אנו ליהנות ממך ומאמא.
והנה הגיעו גם הנינים, דניאלי הבכורה שכה אוהבת לבוא ולהיות עמכם.
אורי ועמית שעם הגיעם לעולם היו במרחקים, ולפני שנתיים גם הם במעגל השובבים שעושים
זונאמי בבית בכל ביקור. ואביב הקטנה. ואיתמר הנין החמישי....
וכולם, כולם גרמו לך לאושר גדול... הנה קוטפים לימונים ומנדרינות, והנה אוספים הזאטוטים
פקאנים בסלים על הדשא, וכל הבית בוץ... ושמח...
למרות הקושי בשנים האחרונות אהבת מאד לבוא אלינו וליהנות מימי הולדת, וסיבות למסיבות
שתמיד המצאנו.
תמיד תמכת, עזרת ודאגת... גם אם לא נתת שייראו... אכפת היה לך מכולם עד הרגע האחרון...
84 שנים נפלאות אינן יכולות להיכנס לדף אחד.
זכינו אבא יקר באדם מופלא, חינוך מופתי, ערכים וכבוד הדדי, אהבה ללא גבולות, מסירות,
דאגה לכולם.

צלצול הטלפון... אבא נפטר...

נוח אבא יקר על משכבך בשלום,

אוהבים אותך כולנו.

רבקה וברוך, עופר ודגנית, מיכלי ויניר, והנינים

~~~~~

סבא אהוב ויקר,

אני קוראת לך ואתה לא עונה, אבל אני יודעת שאתה שומע ורואה אותנו.
יש לי כל כך הרבה מה לספר לך, אבל המילים נעלמות מפני,
אני רק רואה אותך מול עיניי, מחייך ומלא חיים, שקט ומקשיב.
סבא יקר, אני מצטערת שאני לא מסוגלת עכשיו לספר על החוויות שלנו יחד,
אבל חשוב לי שתדע כמה אנחנו אוהבים אותך ואיזו זכות יש לנו להיות חלק ממך.
באיזו גאווה אני מספרת עליך לכולם, כמה כיף לבוא לקיבוץ ולהיות איתך.
את רוב הילדות שלי ביליתי בקיבוץ ועל זה אני מודה לך, שהעשרת ליאת החיים,
לימדת אותי לקבל את כולם בעין שווה, לימדת אותי שהעולם - הוא עולם ומלואו.

סבא, אתה תמיד תישאר בלב שלי, אמשיך לספר עליך, אבוא לבקר אותך ואספר לך עלינו, על

כולנו. ✍️

סבא ברצו אהוב ויקר, אני מבטיחה לך שאשמור על סבתא היקרה שלנו, שאני יודעת כמה אתה אוהב אותה!

סבא, אני אוהבת אותך מאוד. תנוח, תשמור עלינו, אני שולחת חיבוק ונשיקה עם המון אהבה כמו תמיד, תודה לך סבא שלנו, נכדתך מיכל

סבא תמיד דאג שנחייך.

תמיד וידא שנצחק. גם כשכבר לא ממש שמע או הבין למה, תמיד חייך וקרן לו מהצד.

לראות את הנכדים צוחקים או את הנינים משחקים הסב לו אושר. מבין אלפי התחביבים שאסף עם השנים – חיות, צמחים, עבודות יד, צילום ועוד רבים, התחביב האהוב עליו היה המשפחה.

סבא תמיד דאג שאצלם ואתעד את המשפחה, מהרגע בו יכולתי להחזיק מצלמה בידיים, בכל אירוע והזדמנות הפקיד בי את האחריות לתעד את החיוכים והטוב שהוא יצר.

סבא, כשביקרתי באושוויץ חיפשתי את אימך ואחיך... רציתי לחזור ולספר לך שמצאתי אותם.

אבל עכשיו, הגיע היום לו כל כך לא ייחלתי, ואתה כבר מצאת אותם בעצמך.

סבא, אני אוהבת אותך ותמיד אדאג לחייך כשאחשוב עליך.

ואני מבטיחה שאמשיך לאסוף אגוזים.

נכדתך, קלואי

סבא ברצו היקר,

החודש עופר הנכד שלך, בעלי, יחגוג 40. 40 שנה אתה כבר סבא. מסיפורים ששמעתי היית סבא צעיר אנרגטי ופעיל, שמטייל עם נגדיו, אוהב טבע חיות וספורט. מבחינתי אתה סבא שלי. זאת עובדה. אני זוכרת את הפעם הראשונה שנפגשנו, כולך היית נרגש ועטפת אותי במלא חום ואבה כאילו שאני נכדה שלך וזה כל כך שימח אותי. ברצו, ממה שהספקתי להכיר אתה בעל אבא וסבא אוהב ובכלל כאדם אתה מאד מיוחד, תמיד מחייך. עדיין מרגישה את הנשיקות והחיבוקים שלך. הלכת לנו בהפתעה ואפילו מבלי שנפרדנו. היה לי מאד קשה לשמוע את הבשורה. קשה לאבד מיוחד כמוך. מעטים אנשים עם כזאת שמחה כשליך. אי אפשר להלחם בבלתי נמנע, זהו מעגל החיים. נזכור אותך תמיד, ותמיד נספר אודותיך. אנחנו נתגעגע אליך מאד. תשמור עלינו מלמעלה. אוהבים אותך. עופר ודגנית, אורי עמית ואיתמר הנינים שלך.

זיכרונות:

כבר ב"קבוצת העוגן", כשקיבל את המצלמה הראשונה מתנה מאביו, התחיל לצלם, ולא הפסיק מאז.

את התמונות פיתח אז במעבדה שבצריף שעמד סמוך למגדל השמירה ההיסטורי. חדר חושך. ריחות של חומרי פיתוח חריפים. עולם אחר שכל ביקור שם אפשר לצלול ולשכוח את העולם בחוץ.

ליד זה גידל דגים בעשרות אקווריומים שהיו מסודרים זה ליד זה, זה מעל זה, בביתן קטן ליד הבית, לשם היו מגיעים כל ילדי הקיבוץ לראות ולהתפעל. אח"כ התחלפו הדגים בעשרות תוכים צבעוניים וכנריות מפונקות שגודלו ממש בתוך הבית.

היית גבר צעיר וחזק וחסון אז. כדורגל היה אהבה גדולה. שבת בצהריים - אנחנו יושבים בחלונות של בית הילדים מול מגרש הכדורגל (איפה שהיום פלגים), ועוקבים בהתלהבות... עד שנוזקת לניתוח מיניסקוס קודם בברך אחת ואח"כ בשניה.

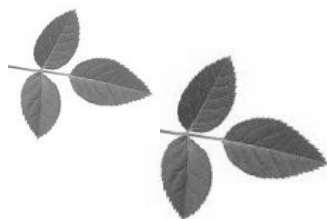
בבית, תמיד יוצרים משהו. אם זה עשיית מחרוזות כשאבא מלמד אותנו להכין את החלקים מחוטי אלפאקה, או ששוקדים יחד על הרכבת פאזל של מאות חלקים, ובין אחה"צ אחד לשני (שעת הביקור אצל ההורים), מאחסנים את הפאזל על לוח דיקט גדול מתחת לספה.

את המיומנויות שרכש בבית הספר עוד ביוגוסלביה, תרגם לעבודה מעשית במסגרייה. שם ניתזו הגיצים ושבבי ברזל כיסו את הרצפה השחורה, ואת הלכלוך מהידיים צריך היה להוריד בעזרת סבון חריף במיוחד, ובכל זאת תמיד חריצי הידיים שלך נשארו שחורים.

הצורך של אבא בעשייה בלתי פוסקת, בין שבתחביבים ובין שבעבודה היה אחת התכונות הבולטות שלו. את העבודה ארוכת השנים במסגרייה החליפה לימים העבודה בפלסטופיל ובעיקר במג"ל. עד לפני שנה היה נוסע כמעט מידי בוקר לעבוד, כי הרעיון להישאר בחוסר מעש בבית

היה בלתי מתקבל על הדעת, תמיד העסקת את הידיים בעבודה כזו או אחרת. אלו רק מעט מהמעשים והעשייה שאפיינו אותך כל חיך, ושרטטו את דמותך, וכך נזכור אותך. אדם אוהב עשייה. אדם אוהב ואהוב.

ממני דלית

מועדון אמצע הדרך

"גשר"

כמה תוספות והבהרות, לקראת הביקור הצפוי בתל נוף
ביחידה 669 של עמרי שחם ביום ו' 12.2.16, ועוד.

~~~~~

א. עמרי היה אצלנו "ברשימת הזהב" של בני הדור השלישי, אותם תכננו להזמין למועדון שישי בצהרים, לפי המסורת שהתגבשה לה בשנים האחרונות, בהצלחה גדולה.

אבל אז חלה תפנית בעלילה וביוזמתם של בני המשפחה נעמי ונחשון ועמרי עצמו, עלה ענין האירוח ההפוך: אנחנו הוזמנו להתארח אצל עמרי בבסיס. זו היתה כמובן הצעה מפתיעה שאי אפשר לסרב לה. ולכן הקרדיט כולו מגיע למשפחת שחם ובעיקר לעמרי.

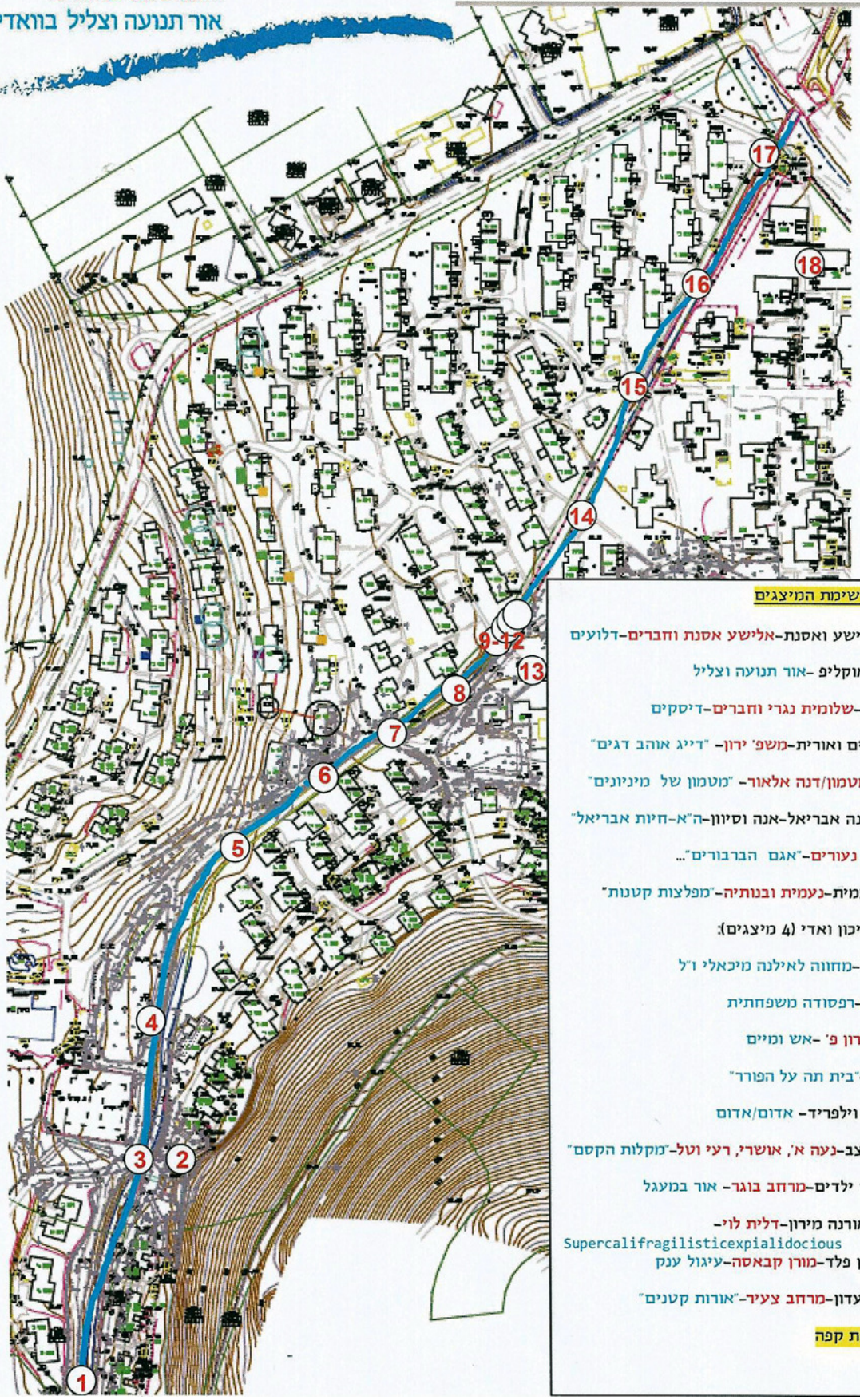
ב. ובענין אחר: שנת ה-80 מתברר, תהיה מלאה וגדושה בפעילויות רבות ושונות, ולכן, אנחנו כמועדון, נוריד "ווליום" ונקיים פחות מפגשים, בתקווה שרבים מאיתנו ישתלבו, יקחו חלק פעיל וישתתפו בשמחה הכללית.

מזל טוב להזורע

עודדה

נ.ב. על הטיולים לא נוותר!!

חוגגים 80 בהזרע-
אור תנועה וצליל בוואד

אור בהזרע-רשימת המיצגים

1. מול בית אלישע ואסנת-אלישע אסנת וחברים-דלועים
2. טחנה-וידאוקליפ-אור תנועה וצליל
3. גשר טחנה-שלומית נגרי וחברים-דיסקים
4. מול בית חיים ואורית-משפ' ירון- 'דייג אוהב דגים'
5. דק-הדר מטמון/דנה אלאור- 'מטמון של מיניונים'
6. מול בית-אנה אבריאל-אנה וסיוון-ה'א-חיות אבריאל'
7. גשר אידי- נעורים- 'אגם הברבורים'...
8. מול בית נעמית-נעמית ובנותיה- 'מפלצות קטנות'
- 9-12. גשר שיכון ואדי (4 מיצגים):
- צוות הוידאו-מחווה לאילנה מיכאלי ו'ל
- משפחת פלד-רפסודה משפחתית
- ירן סולמוון/דרון פ' -אש ומיים
- גילי ונעמית- 'בית תה על הפור'
13. ספסל בית וילפריד- אדום/אדום
14. גשר גן חצב-נעה א', אושרי, רעי וטל- 'מקלות הקסם'
15. גשר משק ילדים-מרחב בוגר- אור במעגל
16. מול בית אורנה מירון-דלית לוי-
- Supercalifragilisticexpialidocious
17. גשר אמנון פלד-מורן קבאסה-עיגול ענק
18. שביל למועדון-מרחב צעיר- 'אורות קטנים'
19. מועדון-בית קפה

חוגגים 80 בהזורע- אור תנועה וצליל בוואדי

אור תנועה וצליל בוואדי - ליל שישי 5.2.16

מה זה ?

החל מהשעה 18:00 ועד 21:00 נטייל לאורך הוואדי מביתם של אלישע ואסנת ועד גשר אמנון פלד, כל אחד בשעה המתאימה לו/ה.

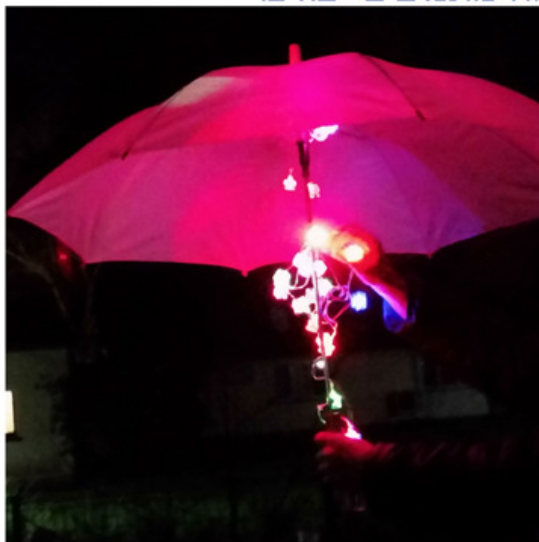
המסלול המומלץ יסומן, וכן תתפרסם מפת מיצגים באתר וב"בשער".

לאורך המסלול יהיו מיצגי אור אותם מכינים כעת צוותים רבים. מגשר אמנון יוביל אותנו שביל אורות למועדון. מועדון לחבר יפתח בשעה 19:45 עם בית קפה עשיר, ואווירת חג.

בשעה 21:15- נתכנס על הדשא והגרנוליט להפריחה משותפת של בלונים מוארים.

הציבור מתבקש לא לנסוע בכלי רכב לאורך הוואדי בבקשה לשמור על כללי הבטיחות-אין לגעת במיצגים ואין להכנס למיים. חשוב לציין כי הפרוייקט כולו מלווה ע"י צוות חשמלאים: ניר מרקוביץ, דורון פלד ושבתאי פרידמן.

כמו כן, נשמח לשיתוף פעולה-מתנדבים יבורכו

אנא צרו קשר עם ענת פרוינד, או זיוה כהן

תודה צוות ארוע האור

טו בשבט,
שבת, 30.1.16
נטיעות ופעילות אתגרית
התקיימו ליד אולם הספורט
ביום נאה של שמש חורפית.

עוד מבצע שהתקיים בטו בשבט:
ילדי הקיבוץ תלו על העצים תיבות קינון שהכינו לעטלפי החרקים,
המוזמנים לחנוך את משכנם החדש.

הרצאה חשובה ומומלצת

במסגרת המוכנות למצבי חירום ב- 8 פברואר בשעה 20.00 במועדון בקיבוץ הזורע תתקיים הרצאתה של פרופסור מיכל שמאי (חברת משמר העמק).

נושא ההרצאה:

התמודדות עם טראומה קולקטיבית

מיכל שמאי הינה מרצה באוניברסיטת חיפה, בפקולטה למדעי הרווחה והבריאות בבית הספר לעבודה סוציאלית.

ההרצאה ממומלצת לציבור ההורים והסבים - בקיצור לכולנו.

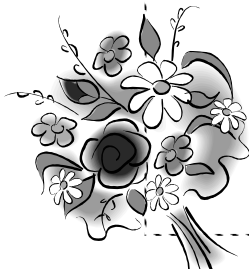
יש חשיבות רבה להכרת תחום זה, ורצוי מאוד שכמה שיותר הורים ישמעו ויכירו את הנושא.

בברכה
דורון פלד

הודעה

לאחרונה אנו נתקלים בתופעה של הצבת מכולות בשטחי הקיבוץ, ללא יידוע מקדים וקבלת אישור מועדת תכנון. ועד ההנהלה (מזכירות פעילה) מדגישה כי הצבת מכולות מחייבת אישור מקדים של ועדת תכנון, ובמקרים מסוימים גם היתרי בניה. בברכה, ועד ההנהלה

ברכות חמות
לך מנחם נוימרק
בהגיעך ל-70
הרבה בריאות ונחת
והמשך פורה בכל מעשיך
מבית הזורע

"לילך" - סיום 16 שנות עבודה

תמר בר

המפגש והקשר עם הגיל השלישי-רביעי ניצת כאשר הייתי רכזת בריאות ורווחה (4 וחצי שנים), עד אז עבדתי בחינוך והוראה בביה"ס ובשומריה.

בתקופת היותי בתפקיד "הבריאות" נוצר לראשונה המפגש הרציף יותר עם החברים המבוגרים והקשישים: עם דיירי בית שקמה (אז היו רק חברי הקבוץ), עם החברים שהגיעו לתעסוקה ב"לילך" ועם המבוגרים בקהילה.

יצאתי ללמוד במכון "אדלר" גרנטולוגיה והנחיית קבוצות בגיל השלישי, עבודה על שימור ושיפור הזכרון וכו'.

כשילי חזן ודפנה (מרילין) לאופר, סיימו עבודתן ב"לילך", נכנסתי לניסיון – התנסות ונשביתי. מצאתי עניין רב בקשר האישי עם המבוגרים והקשישים ו"צברנו" הרבה שעות שיחה אישיות על העבר, על סיכומי חיים, על גאווה וצער, על קשרים במשפחה וקשרים חברתיים בקבוץ. לצד הקטע האישי שהזכרתי, השקעתי, חיפשתי וניסיתי למצוא תעסוקה שתתאים אישית לכל אחד על פי רצונו והעניין האישי שלו, ובתיאום עם היכולות והמגבלות הפיזיות שישנן לכל אחד, ואשר מתחדדות לעיתים עם הגיל.

למדתי והתעשרתי אישית מהמפגש עם אנשי הגיל הקשיש, ראיתי איך אנשים שונים מתמודדים עם אבדנים בחייהם, הן פרידה מקרובים להם במשפחה או ידידים אישיים. איך מתמודדים בדרכים שונות עם אבדני בריאות וכושר פיזי. איך מתמודדים במשפחות השונות עם הצורך לבקש עזרה מהילדים, איך מתמודדים עם יותר בדידות – ועוד עניינים שונים שלבטח לא הייתי נחשפת אליהם באינטנסיביות ואינטימיות כזו לולא זכיתי להיות במחיצתם של הקשישים. ועל כך אני מאד אסירת תודה להם.

היום אחרי 16 שנה בחרתי לסיים ולפנות לדרך אחרת ועשייה אחרת.

אני אסירת תודה על השנים המעשירות האלו ועל האמון שניתן בי.

~~~~~

**בית הזורע משתתף באבלה
של ראומה וכל בני משפחתה,
קרובים וידידים, במות האב**

יצחק צינר

**למשפחת הורן השתתפותנו בצערכם
יצחק היה בן מאומץ אצל רות וגוסטב הורן**

כך היה, סיפורו של בית

ב-1983, התחלתי להתעניין ולעניין את מוסדות הקיבוץ בהקמת מרכז לתעסוקה מוגנת. בתחילה קיבלתי חדר בחדרי – חולים בין 9:30 - 11:30. עבדתי שם עם שלושה חברים.

בהמשך עברנו לחלק מבית רכטר המיתולוגי. שם כבר היו שני חדרים וחדר אוכל. ב-1986, נחנך "בית לילך" הנוכחי.

ומה הוא בית- לילך? השם נבחר על ידי ברוך רפאלי ועל ידי. "בית לי ולך" וגם לילך- הפרח העדין והיפה.

את הלוגו של בית לילך, עיצבה ברוריה אופנהיימר *פילפ*- המשקפיים שבאים עם הגיל.

מה הוא בית לילך?

ריו לביא ז"ל שריכז את ועדת שיקום, פנה בשם הוועדה למוסדות הקיבוץ, להקצות מקום קבוע לנושא, אך לא היה תקציב והנושא נדחה ונדחה, עד שיום שישי אחד, עבר ארנה לידי, ותוך כדי רכיבה על אופניו, אמר לי, 'אל תדאגי הכל יסתדר'.

תורם אלמוני תורם סכום לבניית מבנה שיועד אך ורק למטרה זאת. התורם ביקש להישאר בעילום שם, פרט לארנה ז"ל, ריו ז"ל ויעקב שריר יבדל"א, שהיו בסוד העניין.

המבנה נבנה על גבי המקלט של בית וילפריד.

המבצע היה דני ארז. את תכנון הפנים תיכננו הדסה, מרשה ואני, והביצוע בתמיכתו המלאה של אלפרד אורן בנגריית הבית של הקיבוץ.

כאמור, ביוני 1986, קיבלנו את המפתח של המבנה היפה. אז עבדתי עם טליה אלדור ז"ל, ואחריה עבדו עוד הרבה חברות. אבל תקופה הכי ארוכה, עבדתי ביחד עם דפנה לאופר. מעל 10 שנים.

פרשתי מהעבודה בבית לילך אחרי עשרים ואחת שנה, ודפנה עוד המשיכה אחרי.

זהו סיפורו של הבית.

אני מאד קשורה לבית הזה. השקעתי שם שנים רבות מחיי, ואני מקווה שימשיך לשמש את המטרה שלשמה הוא הוקם.

כך היה.

לילי חזן

לחברים שלום,

לאחר האישור העקרוני שניתן בקלפי לחלופת הסדר הדיור המקורית (חלופת אלון/יצחק) התכנס הצוות בראשותו של רמי למספר דיונים נוספים על מנת לבצע מספר עדכונים נוספים.

על מנת שההסדר ינוסח כראוי הוא הועבר לאחר מכן לעריכה למשרד שלמה כהן, והוא נמצא כרגע בשלבים סופיים של התכתבויות והבהרות. נציין כי לאחר שהעברנו לעורך הדין ממשרד שלמה כהן את הסדר הדיור לעריכה, ביקשנו ממנו מספר דברים דחופים יותר, הנוגעים לבניה החדשה (הכנת הסכם עבור מכרז תשתיות, הסכם עם חברת פיקוח וניהול וכדומה), ועל כן לקח זמן רב משיערנו/התכוונו תחילה. אנו תקווה כי נוכל תוך שבוע/שבועיים להציג לציבור את ההסדר המעודכן ומבקשים את הבנת הציבור לעיכוב.

בברכה,

אסף (בשם הצוות לגיבוש הסדר הדיור)

~~~~~

לספי מנור פלג

השתתפותנו באבלך ובצער
כל בני המשפחה, חברים וקרובים,

במות האם

אווה מנור

בית הזורע

11 שנים בלעדיכם אהובים שלנו,

דודי, אדי ועומר ז"ל

ביום שישי 12/02/2016

ניזכר בכם באהבה ובגעגועים עזים

בשעה 12:00 - בבית הקברות

**בשעה 12:30 - דברים לזכרם + טקס חלוקת
מלגות במועדון לחבר**

מוקירי זכרם מוזמנים

המשפחה

אירוע ריצה עממי (ללא מדידת זמנים) המוקדש לגיוס כספים עבור ניתוח מציל חיים להדר פרייס חנקין

 נקודת כינוס וחניה:
 רחבת דשא ליד חדר אוכל קיבוץ הזורע
 חניה: חדר אוכל קיבוץ הזורע
 מסלולים:
 ריצה 5 ק"מ
 ריצה כ-11.5 ק"מ

 הרשמה באתר www.znook.co.il
 ניהול והפקה:

 לוח זמנים חינוקים:
 07:00 התכנסות
 07:00-08:00 חלוקת חולצות וערכות משתתף
 08:00-08:10 דברי פתיחה
 08:10-08:30 חימום אקטיבי
 08:30 זינוק 10 ק"מ
 08:35 זינוק 5 ק"מ
 10:30 הפנינג סיום

נר נשמה

1.2.16	ברעו (אברהם לוי)
2.2.01	מיכל מילוא
4.2.04	אסתר בן-יעקב
6.2.90	(משה) מוני אלון
6.2.05	דן ברנר
6.2.08	אוגוסט זקסלר
7.2.70	מריו הזכמן
9.2.93	דניאל גיא
11.2.80	בנימין פרוינדליך
12.2.05	עומר מנחם
12.2.05	אדי מנחם
12.2.05	דוד מנחם
17.2.02	מריאנה פניג
18.2.91	עבי שחורי
20.2.56	חנה ירון
23.2.03	ישי חגי
24.2.08	קטה דוברין
25.2.04	אפרים לוי

יהי זכרם ברוך

דו"ח מצב עומד וניצב גם לצבי וגם לצב

1. בן של אילת זורר, ידידה של גילי בארי, השתתף יום אחד (ואולי יותר) בסדנת יצירה של עיריית.
2. כשהייתי חייל-טרמפיסט יום אחד בצומת כפר שמריהו עצרה השברולט של יעקב חזן, נהוגה בידי יצחק צינר, והביאה אותי הביתה. כבוד!
3. במחקר מעמיק ועמוק התגלה שהדוד של אבא של יערה ירמוט (של יאיר בראון), הוא האלוף גורודיש ז"ל.
4. סינטיה, אחרי שנים רבות במטבח ובהנהלת המטבח, סיימה לעבוד, ואחרי מסיבה תיסע (מתישהו) לסין.
5. שיטרית נסע לסירילנקה לגלוש על 'סאפ'. שיגעון חדש.
6. בין שלל היזמויות שצצו כמו פטריות אחרי השינוי בהזורע גם בישול מרקים ביניהם מרק פטריות.
7. בתוכנית מצוינת בטלוויזיה, ובה צילומים של הדרך המונגשת בואכה המפל, מופיעה לילי גולדוין מיוקנעם מושבה שאיבדה את מאור עיניה. ליד ביתה של לילי חדרי - ההארחה 'נומה עמק' שבעבר היו בין מקומות בעבודה ביוקנעם שהשתמשו בשירותי המכבסה של הזורע (אז עוד היה כובס שכיר: דני גיבלי).
8. בשידורים מחזוריים וממוחזרים בערוץ 1 בלילה, ב'אלה הם חייך' עם גולדה מאיר, נראה רמי הרפז שלנו אחרי שחרורו מהשבי מעניק לגולדה דגל ישראל שסרגו השבויים בכלא. בהרצאה סוחפת במועדון, שנושאה: 'בסיס חיל האוויר ברמת דוד', נתן המרצה אבי משה סגל, אוצר מוזיאון חיל האוויר, הרבה כבוד לרמי הרפז שישב בקהל. רמי היה מפקד בסיס רמת דוד.
9. ב'ידיעות הקיבוץ' (שנקלע לצרות) ידיעה לא קטנה על השקת הביוגרפיה של אהרון ידלין מאת ד"ר רוני כוכבי נהב. למעוניינים: הביוגרפיה בספרייה.

י.ב.